

Samenwerkingspartners aan het woord

Het NGS werkt met verschillende organisaties samen. Sportbonden, opleidingsinstituten en organisatoren van sportevenementen bijvoorbeeld. Zo verzorgt het NGS al jaren de verzorging van hardlopers tijdens de Dam tot Damloop en de Nijmeegse Vierdaagse. Ook zijn NGS-masseurs aanwezig bij verschillende turn- en volleybaltoernooien van de KNGU en de Nevobo.

DOOR JOYCE SMITS

“De masseur moet een plaats hebben in de zorg rondom de sporter”

“We willen graag partnerschappen aangaan met verschillende partijen”, zegt Anja Bruinsma, interim-directeur van het NGS. “De masseur moet een plaats hebben in de zorg rondom de sporter en – eigenlijk – rond de Nederlander. Dat kunnen we niet alleen voor elkaar krijgen. We werken daarom graag samen met sportbonden en evenementorganisatoren.”

Samen met sportbonden kan de behoefte van de sporter in kaart worden gebracht. “We moeten per sport onderzoeken welke rol de sportmasseur heeft. In het wielrennen worden andere dingen gevraagd dan in het voetbal. Goed masseren is de basis, maar een wielrenverzorger moet ook de bidons goed kunnen aangeven om maar een voorbeeld te noemen.” In de toekomst zou het NGS samen met sportbonden tot een soort profiel per sport willen komen waaraan een masseur in die bepaalde sport moet voldoen. Anja: “Het is niet meer *one size fits all*.”

Op de volgende pagina’s komen enkele samenwerkingspartners van het NGS aan het woord.

Jan Willem Mijderwijk van Le Champion **“Masseurs streven altijd naar verbeteringen”**

Nog voordat Jan Willem Mijderwijk in 2003 in dienst trad van Le Champion, had de sportorganisatie al op uitgebreide schaal een samenwerkingsverband met het NGS. “En daarover zijn we na al die jaren nog steeds ontzettend tevreden”, vertelt de senior event manager van Le Champion. Le Champion organiseert onder meer grote wedstrijden als de Dam tot Damloop, de Amsterdam Marathon, de 30 van Zandvoort en de Bouke Mollema Tocht. In totaal staan er op de jaarkalender van Le Champion vijftig sportevenementen. Bij zo’n tien wedstrijden maakt de organisatie gebruik van sportmasseurs van het NGS.

“Bij de Amsterdam Marathon zijn dat er 69, bij de Dam tot Damloop 54”, geeft Jan Willem een indicatie van de hoeveelheid. “Daar zijn we heel erg blij mee. We hebben nog nooit te horen gekregen dat het NGS het aantal masseurs dat we nodig hebben niet voor elkaar kon krijgen. Van tevoren maken we duidelijke afspraken welke evenementen er per jaar op de planning staan.”

Jan Willem vindt het een belangrijke service aan ‘zijn’ sporters om hen de mogelijkheid te bieden dat zij zich voor, tijdens of na de wedstrijd tot een sportmasseur kunnen wenden. “Zo kunnen ze fit aan de start staan en daarnaast is er een goede nazorg. Het is prettig als er kwalitatief goede sportmassage aanwezig is. Natuurlijk, een evenement gaat wel door als dit niet geregeld is, maar als je het kunt aanbieden, is dat echt een meerwaarde. Het is voor ons geen verplichting. Het is een aanbod, een extraatje. Maar als sporters er jaar in jaar uit gebruik van kunnen maken, gaan ze er vanuit dat er masseurs aanwezig zijn en dat snap ik ook. Maar natuurlijk hebben we niet de intentie om alle 45.000 deelnemers aan de marathon van Amsterdam te kunnen helpen.”

Het is een hele organisatie om zo’n zeventig masseurs aan het werk te hebben bij een evenement. “Maar dat verloopt altijd prima. Het contact met het NGS is goed en er worden goede logistieke afspraken gemaakt. Soms moeten er vrachtwagens vol massagebanken worden vervoerd. Faciliteiten en accommodaties zijn altijd prima voor elkaar. Dat is ook de ervaring van ons beider kanten. Elk jaar evalueren we. Het is mooi om te merken dat ook de sportmasseurs altijd streven naar verbeteringen. Wat ons betreft mag de samenwerking met het NGS zich nog lang voortzetten”, besluit Jan Willem.

“Van tevoren maken we duidelijke afspraken welke evenementen er per jaar op de planning staan”

“Als bond zijn we er verantwoordelijk voor dat bij kampioenschappen een sportmasseur aanwezig is”

Bob Dixon van Nevobo

“Sportmasseur nog meer bekendheid geven”

Bob Dixon is maar wat blij dat hij zich met de Nederlandse Volleybal Bond (Nevobo) een partner mag noemen van het NGS. Tijdens jeugdkampioenschappen van de bond zijn er soms op één dag veertig sporthallen in Nederland gevuld met 150 jonge volleyballers per sporthal. Goede verzorging is dan een must, vindt Bob. “De samenwerking is er al tien jaar en verloopt prima. We houden altijd een evaluatie. Als er iets is, laten we het elkaar weten”, vertelt Bob, Coördinator nationale competitie en nationale jeugdkampioenschappen bij de volleybalbond. “Op één dag hebben we negentig masseurs nodig. Ik heb nog nooit nee gehoord. Als bond zijn we er verantwoordelijk voor dat bij deze kampioenschappen een sportmasseur aanwezig is. Wij organiseren het toernooi, daar is dit een onderdeel van.”

De ervaring van Bob is dat op deze dagen de deuren van de masseurs niet platgelopen worden. “Een spierverrekking, rugklachten, dat soort dingen komen voor. Sommige spelers spelen op één dag vier wedstrijden, dan gaat ook de vermoeidheid meespelen. Het is een belasting voor de spieren. De jongste jeugd maakt niet zo snel gebruik van de diensten van de masseur, de spelers tussen dertien en achttien jaar wel. Wij communiceren altijd naar clubs dat er een sportmasseur aanwezig is bij wie ze terecht kunnen. In de hal staat het ook aangegeven. We vinden het heel belangrijk dat teams weten dat de mogelijkheid er is.”

Klachten aan knieën en schouders komen bij volleyballers regelmatig voor. Over sportspecifieke profielen voor sportmasseurs bij evenementen en wedstrijden zegt Bob: “Het masseren van een kuit zal bij volleybal hetzelfde zijn als bij korfbal. De basis is voor 75 procent gelijk, 25 procent is specialisatie. Een gevaar van specialisatie is dat je in de knoei komt met de beschikbaarheid van mensen. Ik ga ervan uit dat wanneer jij als sportmasseur optreedt, je interesse in sport er zal zijn. Als je actief betrokken bent, ben je uitermate geschikt voor het vak van sportmasseur. Je kunt ook zeggen: ik zit hier en ik zit hier prima. Dat is heel persoonlijk. Het is maar net hoe enthousiast je bent. Maar als je naar een sportevenement gaat, zul je geen hekel aan sport hebben. Als je dokter bent, ga je ook niet straten maken.”

Bob Dixon wil komend seizoen nog meer bekendheid geven aan het feit dat er bij alle toernooien een sportmasseur aanwezig is. “Ondanks de communicatie vanuit de bond, zien we het toch gebeuren dat een coach een tapeje aanlegt. En niet altijd even goed. Als bekend is dat de verzorging aanwezig is, hoeft dat niet meer.”

Anita Teunissen van de KNGU

“Veiligheid sporter staat voorop”

Sporten kan nog zo leuk zijn, maar de veiligheid staat voorop. Dat is de sterke overtuiging van Anita Teunissen. Daarom vindt de gymnastiekcoach van Turnschool Rijssen en RKDOS Kampen het zo belangrijk dat er al enkele jaren een vaste sportzorgmasseur aanwezig is bij springwedstrijden van de Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie district Oost. Anita, die naast trainer/coach op de wedstrijddagen van district Oost vaak optreedt als wedstrijdleider en jurylid, is blij dat ze stevast gebruik kan maken van de diensten van Otto Bos van het NGS. Het zijn vaak lange dagen met 150 tot driehonderd deelnemers en dan is het niet overbodig dat er iemand voor de sportverzorging aanwezig is, vindt Anita. Sterker nog: ze vindt het een vereiste.

“Iemand van de EHBO kijkt vaak op het moment dat er wat gebeurt. Al vrij snel wordt een sporter met een blessure doorgestuurd naar het ziekenhuis. Dat is vaak helemaal niet nodig. Bovendien is het zonde, want een sporter komt vaak bij een ziekenhuis waarmee zijn of haar zorgverzekeraar geen afspraken heeft. Als iemand een pijnkje heeft, heb je meer aan een sportmasseur. Die kan bepalen of iemand door kan”, zegt Anita. “Ik laat verenigingen die meedoen ook altijd van tevoren weten dat er een sportmasseur aanwezig is.”

Bij springen komen enkel- en knieklachten het meest voor. Dat het NGS in de toekomst verdieping per sport wil aanbieden voor de sport- en sportzorgmasseurs, vindt Anita een heel goed streven. “Wil je je werk als sportmasseur goed kunnen doen, dan moet je affiniteit met de sport hebben. Bij ons volgt Otto de wedstrijden. Hij ziet de bewegingen. Als hij het niet vertrouwt, vraagt hij de sporter of hij ergens last van heeft. Dat kun je goed inschatten als je de sport kent. Er was eens een sportmasseur bij die de helft van de tijd op de gang stond, dan kun je het ook niet leuk vinden.”

Anita Teunissen geeft aan dat haar vertrouwde sportmasseur er ook wat van zal zeggen als hij vindt dat een coach zijn of haar pupil onverantwoorde dingen laat doen. “Dat zal ik ook doen. Het veroorzaakt blessures als je kinderen dingen laat doen waar ze eigenlijk niet aan toe zijn. In een wedstrijd willen ze vaak in korte tijd veel laten zien. En laten we eerlijk zijn: bij springen doen we soms best gekke kunstjes. Ik ben heel blij dat we op die wedstrijddagen een sportmasseur ter beschikking hebben die zowel preventief iets kan doen als op het moment dat er blessures zijn. Het is nog altijd zo dat niet de coach of de masseur centraal staat, maar de sporter. Zijn of haar veiligheid is het belangrijkste.” ●

“De sportmasseur kan preventief iets doen én op het moment dat er een blessure is”